

§ 56.

Modsætter den Trængende sig Hjemsendelsen, er Fattigvæsenet berettiget til at kræve Politiets Bistand til dens Sværskættelse.

§ 57.

Udgifterne ved Trængendes Hjemsendelse, derunder indbefattet Udgifter til Beklædningsgenstande og Bevogtning, blive med de i denne Paragraf samt §§ 58 og 59 angivne Undtagelser at afholde ihalvt af den affsendende Kommune, halvt af Forsørgelseskommunen; dog udreder den sidste uden Deltagelse fra Afsendelseskommunen de Udgifter, som blive en Følge af, at den Trængende under Rejsen bliver syg. Efter Hjemsendelsen fra Udlandet, udreder Forsørgelseskommunen hele Udgiften ved Forsendelsen fra Landets Grændser. Hvor Forsendelsen omvendt sker til et Sted, hvorfra Erstating ikke kan erholdes, udredes Forsendelsesudgifterne forskudsvis for Landets Vedkommende af Repartitionsfonden for den Amtsraadsreds, hvortil Opholdskommunen hører, og for Kjøbstædernes Vedkommende af den paagjældende Kjøbstads Kæmmerkasse og fordeles derefter aarlig paa Amtsraadsredsen og de i samme liggende Kjøbstæder efter Folketal, medens de i Kjøbenhavn bæres af Stadens Kasse og paa Bornholm af den for Dens Kjøbstæder og Landdistrikt fælles Repartitionsfond.

§ 58.

Personer, som have været straffede for Betleri eller Løsgængeri, hjemsendes af Politiet efter udstaaet Straf til den Kommune, i hvilken de eller deres Forsørger have fast Ophold, den Gang Straffen idømtes; havde den Paagjældende intet saadant fast Opholdssted eller han maa antages at have opgivet dette i Straffetiden, bliver han af den Politimester, i hvis Jurisdiktion han er straffet, at hjemsende til Forsørgelseskommunen, saafremt denne under Sagens Drift er udfunden og har anerkjendt sin Forsørgelsespligt, men i modsat Fald at afgive til Fattigvæsenet paa Straffestedet for derefter af dette at foranstalles hjemsendt, naar Forsørgelseskommunen er udfunden, og dennes Forsørgelsespligt er anerkjendt. Omkostningerne ved Hjemsendelse ifølge denne Paragraf, derunder indbefattet Udgifterne til den Trængendes Beklædning og til hans Forplejning udenfor Arresten, indtil Hjemsendelsen kan iværksættes, blive at bære af den Kommune, til hvem Hjemsendelsen sker.

Personer, som ere straffede for andre Forbrydelser, afleveres, dersom de efter udstaaet Straf befindes at være uden Subsistensmidler, til Straffestedets Fattigbestyrelse for at hjemsendes til det Sted, hvor de havde fast Ophold før Afstraffelsen. Har den Straffede ikke haft fast Ophold nogetsteds umiddelbart før Afstraffelsen, eller han maa antages at have opgivet saadant Ophold, hjemsendes han til sin Forsørgelseskommune. Udgifterne ved Hjemsendelsen udredes af Straffeanstaltens Kasse eller som Delinkventomkostninger, hvor Straffen ei har bestaaet i offentligt Arbejde. Udgifterne ved den Straffedes Forsørgelse, indtil Hjemsendelsen kan finde Sted, betales af Forsørgelseskommunen.

§ 59.

Naar en Person, som reiser for at søge Arbejde i sin Profession eller i Dvrigt reiser om for at søge Arbejde eller Fortjeneste og som følge deraf ifølge Bestemmelserne i Forordning af 10de December 1828 skal være forsynet med Vandrebog eller Rejsepas, bliver at hjemvise i Genhold til de i bemeldte Forordning indeholdte Bestemmelser, kan dette ske derved, at han af vedkommende Politimester ved Paategning i Vandrebogen eller Passet eller ved Medgivelsen af et Tvangspas hjemvises til sin Forsørgelseskommune, saaledes at der ikke medgives ham nogen Ledsager, og at der af Politimestrene i de Kjøbstæder, som han har at vandre igjennem, udbetales ham Tørrøpege med et vist Beløb, hvis Størrelse fastsættes af Indenrigsministeren, for hver Mil indtil den Kjøb-